

poniesionych wydatków i na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych, wymierza mu opłatę w kwocie 1.000 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. H. od 2007r. pracował w (...) sp. z o.o. w S., której jedynym wspólnikiem jest (...) w H.. Oskarżony zajmował stanowisko dyrektora ds. transportu lądowego i faktycznie zarządzał pracą (...) sp. z o.o. w siedzibie spółki. Równorzędne stanowisko w (...) oddziale firmy piastował T. K.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

zeznania świadka T. K., k. 240 – 241 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

W. H. miał w dyspozycji dwie karty kredytowe A. (...), powierzone mu przez pracodawcę, spośród których jedna była przeznaczona na wydatki firmy, zaś druga – imienna, służyła pokryciu jego indywidualnych wydatków służbowych.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

Oskarżony, podobnie jak inni pracownicy spółki, był zobowiązany co miesiąc rozliczać wydatki służbowe, których dokonywał przy użyciu karty kredytowej A. (...), bądź też gotówką wypłaconą za jej pomocą. Przedkładał w tym celu wydruki z kart płatniczych, które były mu przysyłane, załączając oryginały dokumentów potwierdzających poniesienie poszczególnych wydatków, przede wszystkim faktury VAT. Na tej podstawie był przygotowywany druk rozliczenia wydatków, do którego były dołączane dokumenty dostarczone przez oskarżonego.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

zeznania świadka M. P., k. 37 – 38 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 140 – 143, 251v - 252 a.s.,

zeznania świadka B. S., k. 59 – 60 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 173v – 174, 176v,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

W latach 2011 – 2012, dokumenty dotyczące wydatków służbowych oskarżonego były skanowane i przesyłane do siedziby spółki matki w H., która nadzorowała wydatki polskiej spółki. Od tej praktyki odstąpiono w 2013r. Do końca 2012r. księgi rachunkowe (...) sp. z o.o. w S. były prowadzone przez biuro rachunkowe. Od początku 2013r. spółka zaczęła prowadzić księgowość we własnym zakresie w oparciu o swój system księgowy.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

zeznania świadka M. P., k. 37 – 38 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 140 – 143, 251v - 252 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

Dokumentacja zawierająca rozliczenia wydatków służbowych wszystkich pracowników firmy, a w tym oskarżonego, po jej zaksięgowaniu była przechowywana na terenie (...) przy ulicy (...) w S.. Znajdowała się tam też dokumentacja sprzed 2013r., przekazana przez biuro rachunkowe.

Dowód:

zeznania świadka M. P., k. 37 – 38 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 140 – 143, 251v - 252 a.s.,

zeznania świadka B. S., k. 59 – 60 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 173v – 174, 176v,

zeznania świadka D. U., k. 31 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 174v – 175,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

Siedziba firmy mieściła się w budynku biurowym, należącym do (...) sp. z o.o. sp. k. i składała się z jednego dużego pomieszczenia operacyjnego oraz gabinetu zajmowanego przez oskarżonego. W pomieszczeniu operacyjnym znajdowały się biurka pracowników spółki, którymi w 2014r. byli: M. P., B. S., R. S., D. U. i Ł. M..

Dowód:

zeznania świadka M. P., k. 37 – 38 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 140 – 143, 251v - 252 a.s.,

zeznania świadka B. S., k. 59 – 60 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 173v – 174, 176v,

zeznania świadka D. U., k. 31 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 174v – 175,

zeznania świadka R. S., k. 33 – 34 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 175 – 176,

zeznania świadka Ł. M., k. 32 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 203v a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

pismo (...) Sp. z o.o., k. 119 – 122,

Dokumenty dotyczące wydatków służbowych za poszczególne lata, były umieszczone w segregatorach, przechowywanych w szafach, które nie były zamykane na zamki.

Dowód:

zeznania świadka M. P., k. 37 – 38 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 140 – 143, 251v - 252 a.s.,

zeznania świadka B. S., k. 59 – 60 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 173v – 174, 176v,

zeznania świadka D. U., k. 31 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 174v – 175,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

W kwietniu 2014r. nastąpiły zmiany organizacyjne w spółce matce (...). W. H., który dotąd nie miał przełożonego na terenie Polski, zaczął podlegać K. B., pełniącej funkcję branch managera.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

Po objęciu funkcji, K. B. rozpoczęła czynności zmierzające do reorganizacji działania spółki. Powyższe dotyczyło m.in. statusu W. H., który miał zająć się działaniami sprzedażowymi. Rozmowy były prowadzone przez nią z oskarżonym w maju i czerwcu 2014r.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

zeznania świadka T. K., k. 240 – 241 a.s.,

zeznania świadka R. M., k. 195v – 196,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

Oskarżony negatywnie oceniał zaistniałe zmiany, uważając że K. B. nie posiada wystarczających kompetencji do zajmowanego przez nią stanowiska.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

zeznania świadka R. M., k. 195v – 196.

W związku z tym, że miesięczne wydatki W. H. realizowane służbowymi kartami kredytowymi opiewały na wysokie kwoty, K. B. postanowiła objąć je kontrolą. Zdecydował także o zwrocie kart do firmy.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.

K. B. poinformowała o tym oskarżonego podczas rozmowy w czerwcu 2014r., ustalając z nim, że zwróci on niezwłocznie kartę A. (...) służącą jego indywidualnym wydatkom do siedziby (...) w H., a drugą przekaże pracownikowi biura w S. - B. S.. Następnie w dniu 27 czerwca 2014r. przesłała ona do oskarżonego e-maila potwierdzającego te ustalenia. Oskarżony nie zastosował się do polecenia odesłania imiennej karty kredytowej A. (...) do siedziby spółki-matki. Natomiast drugą kartę przekazał B. S. na przełomie czerwca i lipca 2014r.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

zeznania świadka B. S., k. 59 – 60 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 173v – 174, 176v,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.

Oskarżony korzystał z karty kredytowej A. (...) do czasu jej zablokowania w dniu 28 września 2014r. przez K. B..

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

zeznania świadka M. P., k. 37 – 38 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 140 – 143, 251v - 252 a.s.

rozwiązanie umowy o pracę z 30.09.2014r., k. 39 – 40.

Na jej zlecenie został również wymieniony zamek w drzwiach do biura w S., do którego klucz posiadał każdy z pracowników.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

zeznania świadka M. P., k. 37 – 38 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 140 – 143, 251v - 252 a.s.,

zeznania świadka R. S., k. 33 – 34 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 175 – 176,

zeznania świadka Ł. M., k. 32 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 203v a.s.,

zeznania świadka D. U., k. 31 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 174v – 175,

zeznania świadka B. S., k. 59 – 60 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 173v – 174, 176v.

W. H. nie odpowiedział na kierowane do niego wezwania do zwrotu dokumentacji księgowej, stanowiącej własność (...) sp. z o.o.

Dowód:

zeznania świadka K. B., k. 10 – 12, 18 - 20 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz k. 136v – 140 a.s.,

wezwanie do zwrotu dokumentów, k. 41 – 45.

W okresie od stycznia do marca 2015r. była prowadzona w (...) sp. z o.o. kontrola podatkowa przez (...) Urząd Skarbowy we W. w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych za 2013r.. Podczas kontroli stwierdzono brak faktur dokumentujących wydatki służbowe W. H. w tym okresie, na łączną kwotę 23.395,67 zł, które były zaliczone przez spółkę do kosztów uzyskania przychodów.

Dowód:

protokoły kontroli, k. 188, 189.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia prawomocnym wyrokiem z dnia 27.08.2015r., sygn. akt IV P 1100/14, oddalił powództwo W. H. skierowane przeciwko (...) sp. z o.o. o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Dowód:

wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Ś. z 27.08.2015r., k. 46 – 67.

W dniu 31 sierpnia 2016r. Prokuratura Rejonowa W. – W. wniosła do sądu akt oskarżenia przeciwko W. H.. Prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie trzech przestępstw z art. 284 k.k. na szkodę (...) sp. z o.o., a w tym przywłaszczenie w okresie pomiędzy 27.06.2014r. a 28.09.2014r. pieniędzy w kwocie 44.250,50 zł wypłaconych za pośrednictwem karty kredytowej A. (...) wydanej na rzecz (...).

Dowód:

kserokopia aktu oskarżenia, k. 149 – 154.

Oskarżony W. H. ma 49 lat, jest żonaty, posiada na utrzymaniu córkę. Oskarżony jest dyrektorem oddziału w firmie (...) we W., zarabia 9.600 zł miesięcznie. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego W. H., k. 132v – 136, 244 a.s.,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 117.

W. H. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pozostawał w konflikcie z przełożoną K. B., uważając że nie posiada ona wystarczających kompetencji do zajmowanego stanowiska. Zaprzeczył aby zabrał dokumenty dotyczące rozliczeń jego wydatków służbowych, wskazując iż podejrzewa, że „to w interesie A. było, żeby te dokumenty zaginęły, tak aby uniemożliwić mi jakąkolwiek obronę”. Dodał, że nie miał najmniejszego powodu aby ukrywać rozliczone dokumenty, które znajdowały się w ogólnie dostępnym pomieszczeniu operacyjnym, w szafach nie zamykanych na klucz. Odnosząc się rozmowy z B. S., W. H. wyjaśnił, iż doszło to tego przy recepcji, gdy przyniósł do pracy zwolnienie L-4. Zgodnie z jego wskazaniem zadała mu ona wówczas pytanie, czy wie gdzie są dokumenty spółki dotyczące rozliczeń, na co odpowiedział jej „tak, mam je u siebie w biurze”. Oskarżony wskazał, że przyczyną jego zwolnienia z pracy było rzekome niewykonanie polecenia służbowego K. B., dotyczącego zwrotu karty kredytowej. Oświadczył iż nie zgadza się z interpretacją sądu pracy, który oddalił jego powództwo,.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się w pierwszej kolejności na zeznaniach świadków M. P., R. S., Ł. M. i D. U.. Osoby te będące pracownikami zatrudnionymi w siedzibie (...) w S., w sposób spójny i logiczny opisały znane im okoliczności sprawy. Powyższe dotyczyło w szczególności faktu ujawnienia braków w dokumentacji księgowej firmy oraz rozmowy telefonicznej jaką B. S., pod koniec września 2014, przeprowadziła na ten temat z oskarżonym. Odnosnie tej ostatniej okoliczności świadkowie ci w zgodny sposób podali, iż z relacji ich koleżanki wynikało, że W. H. zabrał brakujące rozliczenia jego wydatków służbowych i znajduje się on nadal w ich posiadaniu. Dokonując bezpośredniej oceny wskazanych świadków na rozprawie, sąd uznał że podane przez nich okoliczności zasługują na uwzględnienie. Zdaniem sądu brak jest przesłanek wskazujących na to że podali oni nieprawdę.

Jako zasługujące na uwzględnienie sąd wziął pod uwagę również zeznania świadka K. B., która w zakresie stawianego oskarżonemu zarzutu złożyła relację spójną z przytoczonymi powyżej świadkami.

Sąd jedynie częściowo oparł się natomiast na zeznaniach świadka B. S., odmawiając jej wiary w zakresie w jakim świadek zaslaniała się niepamięcią co do faktu przeprowadzenia rozmowy telefonicznej z oskarżonym. Zajmując powyższe stanowisko sąd miał na uwadze fakt, iż na co innego wskazali w swoich zeznaniach pozostali świadkowie zatrudnieni w biurze w S.. Ponadto sama B. S. nie wykluczyła że do takiej sytuacji mogło dojść. Skonfrontowana podczas rozprawy ze świadkiem R. S., co do okoliczności rozmowy telefonicznej z W. H., wprost podała: „Jeśli pan S. twierdzi, że była to była, ale ja jej nie pamiętam” (k. 176v). Uwzględniając zeznania świadka B. S. w zakresie w jakim korespondowały one z relacją M. P., R. S., Ł. M. i D. U., sąd miał na uwadze to, że jest ona znajomą oskarżonego i jego żony. Okoliczność ta nie pozostawała zdaniem sądu bez wpływu na jej relację, w której treści dostrzegalne było dążenie świadka do tego aby nie pogarszać sytuacji procesowej W. H..

Sąd częściowo wziął także pod uwagę zeznania świadków T. K. i R. M., którzy w sposób rozbieżny opisali stosunki panujące pomiędzy W. H. i K. B.. Sąd uwzględnił podane przez nich okoliczności w takim zakresie, w jakiej korespondowały one ze sobą, uznając iż brak jest przesłanek przemawiających za oparciem się w całości na relacji tylko jednego ze świadków.

Sąd uwzględnił również zgromadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów, wymienione w pierwszej części uzasadnienia, dając im wiarę jako wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności. Jako mającą istotne znaczenie w sprawie, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim

dokumentację księgową (...) za lata 2011-2014, dotyczącą rozliczeń wydatków oskarżonego wraz z informacją o brakujących dokumentach. Dowód ten został przygotowany przez M. P., prowadzącą księgowość w firmie, w oparciu o dostępne dane z komputerowego systemu księgowego i po sprawdzeniu papierowej dokumentacji dot. rozliczeń wydatków służbowych. Sąd nie miał zastrzeżeń co do jego rzetelności i wiarygodności, gdzie braki w zakresie dokumentów rozliczeniowych za 2013r. zostały dodatkowo potwierdzone protokołami kontroli skarbowych w zakresie podatku CIT za 2013r.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień złożonych przez oskarżonego W. H., sąd wziął je pod uwagę jedynie w takim zakresie, w jakim dawały się pogodzić z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. Zdaniem sądu tłumaczenie przez oskarżonego zaginięcia dokumentów dotyczących jego wydatków służbowych, faktem „szukania na niego haków” przez nową przełożoną, nie daje się pogodzić z wiarygodnymi zeznaniami świadków R. S., M. P., Ł. M., D. U. oraz częściowo B. S.. W przypadku zeznań tej ostatniej, wskazać należy, że choć nie pamiętała ona faktu telefonicznej rozmowy z oskarżonym, to zarazem nie potwierdziła podanych przez W. H. okoliczności, jakie miał on jej przekazać w czasie ich spotkania w siedzibie firmy. Powyższe dotyczy w pierwszej kolejności rodzaju dokumentów o jakich była wówczas mowa. I tak wg wyjaśnień oskarżonego, B. S. miała go spytać o rachunki dotyczące wydatków poniesionych w czasie jego urlopu oraz zwolnienia lekarskiego, które zamierzał rozliczyć dopiero po powrocie do pracy. Z kolei zgodnie z zeznaniami świadka, chodziło tu o dokumenty które „zaginięły”, o których informację uzyskała od R. S. i tak też określiła je w pytaniu zadanym W. H. (vide k. 173v a.s.). Drugą sprzecznością jaka zachodzi pomiędzy wyjaśnieniami oskarżonego a zeznaniami B. S., była kwestia słów jakich oskarżony użył podczas ich rozmowy, odnośnie tego gdzie omawiane przez nich dokumenty miały się znajdować. Zgodnie z twierdzeniem oskarżonego powiedział on wówczas swojej rozmówczyni, że „ma je u siebie w biurze”, zaś sama B. S., konsekwentnie zeznała, iż użył on jedynie słów „mam je u siebie”.

Na podstawie analizy wskazanych dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina W. H. w zakresie przypisanego mu czynu z art. 276 k.k. nie budzą wątpliwości.

W doktrynie prawa karnego zgodnie przyjmuje się, że ukrywaniem dokumentu jest usunięcie go z miejsca, w którym się znajduje, przez co staje się on niedostępny dla osób uprawnionych, lub czasowe uniemożliwienie korzystania z niego przez osobę uprawnioną. Zaprzeczenie posiadaniu dokumentu i przetrzymywanie oraz niewydanie go, mimo żądania osobie uprawnionej, może stanowić ukrywanie dokumentu w rozumieniu art. 276 KK (wyr. SN z 9.8.2000 r., V KKN 208/00, OSNKW 2000, Nr 9–10, poz. 84) [tak R.A. S. (red.), Kodeks karny. Komentarz. Wyd. 3, W. 2017].

Ustalając popełnienie przez W. H. występku z art. 276 k.k., sąd stwierdził, że oskarżony w nieustalonych dniach, w okresie pomiędzy czerwcem 2014r. a 26 września 2014r., wyniósł z siedziby (...) Sp. z o.o., znajdującej się w S. przy ul. Lipowej 1, a następnie ukrył w nieznanym miejscu, dokumenty finansowe w/w spółki w postaci zaksięgowanych rozliczeń jego wydatków służbowych za lata 2011 – 2014 wraz z załączonymi do nich fakturami VAT i rachunkami, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać. Poszczególne dokumenty stanowiące przedmiot czynu przypisanego oskarżonemu, zostały określone w oparciu o informację sporządzoną przez M. P., (k. 159 a.s.).

Dokonując ustaleń odnośnie sprawstwa oskarżonego sąd miał na uwadze szereg okoliczności ujawnionych w toku postępowania, które za tym przemawiały. I tak w pierwszej kolejności wskazać należy, że dokumenty które zniknęły z siedziby A. L. dotyczyły wyłącznie rozliczeń wydatków służbowych W. H.. W segregatorach pozostały natomiast rozliczenia wszystkich innych pracowników. Jednocześnie jak wynika z zeznań świadków zatrudnionych w spółce, m.in. B. S. oraz D. U., nigdy wcześniej nie zdarzyło się aby w firmie zagięły dokumenty.

Drugą i zdaniem sądu najważniejszą okolicznością wskazującą na popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, było przyznanie przez niego po ujawnieniu braku dokumentów, że znajdują się one w jego posiadaniu. Nastąpiło to podczas rozmowy telefonicznej na przełomie września i października 2014r., kiedy to B. S. skontaktowała się w tej sprawie z W. H., na prośbę księgowej M. P.. Zgodnie z relacją obecnych wówczas w biurze osób, B. S. uzyskała od oskarżonego potwierdzenie, że zabrał on brakujące dokumenty, dotyczące rozliczeń jego wydatków służbowych i jest w ich posiadaniu. Z kategorycznych zeznań świadków M. P., Ł. M. i R. S., wynika iż dowiedzieli się oni od B. S., że

oskarżony powiedział jej, iż jest w posiadaniu dokumentacji księgowej spółki, gdyż „chciał ją jeszcze raz przejrzeć, po czym ją zwróci”. Dając wiarę zeznaniom wskazanych świadków, jak również oświadczeniu B. S., która nie wykluczyła faktu odbycia opisanej rozmowy telefonicznej z W. H., wskazać należy, że nie miała ona żadnych powodów aby w sposób niezgodny z prawą powtórzyć współpracownikom treść oświadczenia oskarżonego. B. S. była bowiem nie tylko pracownikiem firmy (...), ale także koleżanką żony oskarżonego, gdzie również samego W. H., określiła „jako kolegę” (k. 174v a.s.).

Kolejną przesłanką stanowiącą podstawę wydania wyroku skazującego były zeznania K. B., która wskazała, że również przeprowadzała rozmowy z oskarżonym odnośnie brakujących dokumentów dotyczących jego wydatków służbowych. Podała ona, iż W. H. mimo że wprost nie przyznał się wówczas do ich posiadania, to jednak temu nie zaprzeczył.

Na przestępcze działanie ze strony oskarżonego wskazuje wreszcie kontekst sytuacyjny, w jakim doszło do „zaginięcia” dokumentacji rozliczeniowej jego wydatków służbowych. Miało to bowiem miejsce po tym, gdy K. B. podjęła w czerwcu 2014r. decyzję o odebraniu oskarżonemu prawa do używania firmowych kart kredytowych. Zamierzała ponadto skontrolować wydatki oskarżonego z kart kredytowych, które opiewały na wysokie kwoty, co mogło skutkować negatywnymi skutkami dla oskarżonego, w razie gdyby doszło do stwierdzenia nieprawidłowości. Mając powyższe na uwadze brak jest zdaniem sądu podstaw aby podzielić pogląd oskarżonego, iż stwierdzone braki w dokumentacji, były wynikiem zabiegów K. B., mających na celu „pogrążenie” jego osoby a w konsekwencji doprowadzenie do jego zwolnienia z firmy. W tym zakresie wskazać należy, że powodem rozwiązania w trybie natychmiastowej umowy o pracę z W. H., był przede wszystkim stawiany mu zarzut sprzeniewierzenia przez niego środków pieniężnych z karty kredytowej w okresie, w którym miał on ją zwrócić, czyli po dniu 27 czerwca 2014r. Kwestia brakującej dokumentacji wyszła na jaw dopiero w dniu 26 września 2014r. po tym gdy okazało się, że oskarżony w dalszym ciągu korzysta z karty kredytowej A. (...). Braki w dokumentacji miały negatywne konsekwencje dla spółki, w związku z dokonaną pod koniec 2014r. kontrolą skarbową w zakresie podatku CIT (vide str. 35, 38 – 39 protokołu kontroli z 23.03.2015r. oraz str. 5 protokołu kontroli z 28.04.2016r.). Powyższe okoliczności dodatkowo przeczą tezie stawianej przez obronę, jakoby zaginięcie rozliczeń wydatków oskarżonego wraz z załącznikami, zostało sprokurowane przez jego przełożoną.

Ustalając odpowiedzialność karną oskarżonego sąd miał w końcu na uwadze, to, że z zeznań świadków będących pracownikami (...) wynika, że powzięli oni informację od stróża obiektu, iż W. H. był obecny w siedzibie firmy w czasie jednego z weekendów, przed tym gdy stwierdzono brak dokumentacji. (tak m.in. zeznania D. U., k. 31 akt 2 Ds. 1410.2016 oraz R. S., k. 175v a.s.). Miał on zatem możliwość wyniesienia dokumentów, podczas nieobecności innych osób. Ponadto po zwolnieniu oskarżonego, w pomieszczeniu biurowym jakie zajmowała, nie ujawniono żadnych dokumentów dotyczących jego wydatków służbowych.

Czyn W. H. był umyślny i zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu W. H. baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Okolicznością obciążającą oskarżonego była duża ilość dokumentów, które usunął on z siedziby pokrzywdzonej spółki a następnie ukrył, nie reagując na wezwania do ich zwrotu. Istotne znaczenie dla zaostrzenia odpowiedzialności oskarżonego miał również fakt, że jego zachowanie skutkowało negatywnymi konsekwencjami dla (...), które sprowadzały się do konieczności wyksięgowania wydatków służbowych, co do których brak było dokumentacji źródłowej, co wpłynęła na wysokość kosztów uzyskania przychodu przez spółkę. Mając powyższe na uwadze, jak również dotychczasową niekaralność W. H., sąd wymierzył mu za przypisane przestępstwo karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych. Sąd ustalił jedną stawkę dzienną grzywny na kwotę 40 zł, uznając iż koresponduje ona z wysokości miesięcznego wynagrodzenia oskarżonego.

Sąd kierując się treścią art. 628 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 640 § 1 k.p.k. obciążył oskarżonego kosztami procesu a tym sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. w S. kwotę 2.508 zł, tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków. Na kwotę tę składał się koszt zastępstwa prawnego oskarżyciela posiłkowego przez pełnomocnika będącego adwokatem, który został ustalony w stawce minimalnej przewidzianej rozporządzeniem

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. w kwocie 2208 zł (360 zł za dochodzenie, 840 zł za rozprawę prowadzoną w trybie zwyczajnym, powiększone o kwotę 1008 zł z tytułu kolejnych sześciu terminu rozpraw) oraz 300 zł opłaty od aktu oskarżenia. Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę, stanowiącą 10% orzeczonej kary grzywny